

Af Gade (SF) m.fl.
(Fremsat 11/10 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Det forslag til folketingsbeslutning vedrørende bekæmpelsesmidler, vi nu skal drøfte, er som anført i beslutningsforslaget stort set identisk med det forslag, som SF fremsatte i sidste samling. Dengang indledte jeg med at gøre opmærksom på, at store dele af forslaget allerede var gennemført, og min og regeringens holdning til forslaget er derfor den samme dengang som nu. Jeg skal kort gennemgå de enkelte forslag.

Vedrørende forslaget om mærkning er det allerede i dag påbudt at informere om indhold af farlige opløsningsmidler, om, hvorvidt der findes modgift mod stoffet, og om, hvilke værnemidler der skal anvendes ved brugen.

Så er der spørgsmålet om mærkning med oplysning om sygdomsfremkaldende virkning.

Miljøstyrelsen har udgivet en liste over farlige stoffer, som direktoratet for arbejdstilsynet og miljøstyrelsen anser for at være kræftfremkaldende. Denne liste tages der hensyn til ved mærkning af bekæmpelsesmidler.

Spørgsmålet om stoffers persistens i jord indgår i den vurdering, der sker forud for godkendelse af et bekæmpelsesmiddel, og mærkning herom er derfor unødvendig. Oplysning om stoffets nedbrydning i planterne findes allerede på etiketten i form af den behandlingsfrist, der er angivet.

For så vidt angår de i punkt 2 nævnte forslag om at begrænse forskellige kategorier af personers arbejde med bekæmpelsesmidler er dette allerede reguleret med arbejdsmiljølovgivningen. Det er min opfattelse, at denne lovgivning er tilstrækkelig, og at den i øvrigt fungerer godt.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at der kan være behov for regler om skiltning, og miljøstyrelsen forbereder da også regler herom. Men jeg finder det ikke rimeligt at fastsætte regler om skiltning af arealer, som offentligheden ikke har adgang til.

Med hensyn til forslaget i punkt 4 om en giftbog eller lignende registrering finder jeg ikke, at fordelene ved en sådan registrering er så store, at de opvejer alt det besvær, vi påfører den enkelte landmand eller gartner. Det kan også blive et problem at skaffe ressourcer til at kontrollere en sådan ordning.

I punkt 5 stilles der forslag om privates brug af bekæmpelsesmidler. Jeg kan her oplyse, at de fleste af disse midler enten kun er klassificeret som lokalirriterende eller slet ikke er i nogen fareklasse. Miljøstyrelsen arbejder i øvrigt på at begrænse antallet af midler mest muligt.

Forslaget i punkt 6 om autorisation af forhandlere og brugere af bekæmpelsesmidler kan jeg ikke støtte, idet der allerede findes meget omfattende regler for opbevaring hos forhandlere, og de personer, der anvender meget giftige midler erhvervsæssigt, skal indhente tilladelse hertil fra kemikaliekontrollen.

Med hensyn til forslagens punkt 7 kan jeg oplyse, at rester af bekæmpelsesmidler efter de nugældende regler skal afleveres enten på en kommunal modtagestation eller på en modtageplads.

Der er således efter min opfattelse gode regler for en hensigtsmæssig håndtering af det problem, som rester og tomt emballage kan udgøre.

I punkt 8 og 9 foreslås indførelse af afgifter og oprettelse af en fond til fremme af oplysning og forskning om og undersøgelse af bekæmpelsesmidlers skadevirkninger.

Nu er bekæmpelsesmidler allerede pålagt afgifter. Disse afgifter anvendes dog alene til finansiering af tilsyn og kontrol med lovgivningen. Jeg kan tilføje, at miljøstyrelsen er ved at undersøge mulighederne for generelt at anvende afgifter som et styringsmiddel i miljøpolitikken.

Jeg må konkludere, at jeg finder, at en række af de forslag, der indgår i beslutningsforslaget, ikke er nødvendige, da der allerede findes udmærkede regler herom på området. Men jeg er enig i sigtet med forslaget, nemlig at brugen af bekæmpelsesmidler bør begrænses mest muligt, og i, at de vilkår, hvorunder de anvendes, skal være så sikre som muligt. Derfor har miljøstyrelsen et tæt samarbejde med arbejdstilsynet netop om de arbejdsmiljøproblemer, som håndteringen af disse midler kan forårsage.